

[Foged.]

at vandre henimod et system med kildeskat, fordi socialdemokratiet absolut mener, at kildeskat skal gennemføres helst snarest muligt. Skattereformen ville have været et helt anderledes positivt skattepolitisk arbejde, men det har regeringen og socialdemokratiet ikke ofret nogen tilsvarende idé eller tilsvarende energi. Var det sket, kunne man være gået i gang med skattereformarbejdet nu.

Ved at læse lovforslaget må jeg konstatere, at regeringen har bøjet sig for kravet om, at skattefradragsretten skal bevares, omend kun delvis, idet der ikke for formueskattens vedkommende er foreslået nogen skattefradragsret. Man får ligesom en fornemmelse af, at der påbegyndes en udhuling og en begyndende afvikling af skattefradragsretten. Venstre vil modsætte sig en sådan udhuling og afvikling, vel vidende at skattefradragsretten udmærket rent matematisk og beregningsmæssigt kan afskaffes. Det ved vi da godt. Venstre har imidlertid stadig den opfattelse, at borgerne, skatteyderne, som skal leve under systemet — og det er jo dem, vi lovgiver for — har krav på en rimelig beskyttelse mod, at der kan udskrives urimelige direkte skatter. Jeg siger ikke, der vil blive det, men det giver befolkningen en tryghedsfornemmelse at vide, at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre.

Betrager man lovforslaget ud fra skatteyderens synspunkt, kommer man til helt andre konklusioner, end det ærede medlem hr. Peter Nielsen og den højtærede minister er kommet til. Problemerne opstår vel specielt for lønmodtagerne. Der vil der kunne afsløres en række angrebspunkter, som man fra regeringens side ikke har forsøgt at afsløre. Lønmodtageren bliver ganske vist fri for at betale skat på de offentlige kontorer af den løbende indkomst, men til gengæld skal han betale skat, hver gang han får en lønudbetaling; uafsladelig er skattemaskinen i gang. Den fremtidige beregning er knyttet til foreløbige opgørelser, mens vi nu har endelige og virkelige indkomster og udgifter som grundlag for beregningen, der foregår én gang om året.

Under en kildeskatteordning får skatteadministrationen tillige en væsentligt forøget magt over skatteyderen. Skønnede beløb har stedse været anvendt i skatteadministra-

tionen — jeg tænker på privatforbrug, og hvad ved jeg, inden for mange områder — når skatteyderne ikke kunne dokumentere deres påstande om en bestemt indkomst og en bestemt regnskabsmæssig indkomst, og de skønnede beløb er altid uden for diskussion. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen ved fra landsskatterettens arbejde, at har man skønnede beløb i en skattesag, så er det altid administrationen, der har fat i den lange ende, for borgerne anses åbenbart ikke for nær så gode til at skønne som skatteadministrationen. Skatteyderen må i almindelighed bøje sig for administrationens afgørelse. Lønmodtageren får ganske vist efter det foreliggende lovforslag på et senere tidspunkt mulighed for en endelig opgørelse, men forud for denne endelige opgørelse er der gået mange administrative handlinger. Lønmodtageren skal have udleveret et skattekort, et A-kort med tilhørende bikort, hvorpå en række oplysninger om fradrag, om personlige forhold, skal være anført. Derudover skal påføres, hvilket grundlag der skal lægges til grund for arbejdsgiverens beregning af lønmodtagerens skat; man skal have procentsatsen for såvel den kommunale skat som statsskatten. Man kan herved på arbejdspladsen meget let komme i den situation, at lønmodtagere fra forskellige kommuner med forskellige skatteprocenter får vidt forskellige udbetalinger for ensartet arbejdsydelse. Og ikke nok hermed, der kan også være forskel på skatteydelser på grund af andre forhold end netop skatteprocenterne: personlige fradrag, underholdsbidrag m. v.; personlige forhold, som tidligere kun blev oplyst over for skattekontorerne, der har tavshedspligt, vil nu på en eller anden måde, måske i lidt camoufleret form, blive påført skattekortet for at få det rette beregningsgrundlag. Følgen heraf bliver, at der til nogle skatteydere skal udbetales beløb, der afviger fra arbejdsfællers, i nogle tilfælde større, i andre tilfælde mindre, men afviger for den samme arbejdsydelse på samme dag på samme arbejdsplads. Det vil ikke være uden grund, om der ved sådanne afsløringer vil kunne opstå uro på arbejdspladserne.

Under den nugældende ordning er der ikke de samme ulemper. Det er ikke mange år siden, at vi netop afskaffede den såkaldte fremlæggelse af skattetilsvaret. Der var